visat.

La deu rilkeana de Primer desenllaç

Editorial

«Els poetes modifiquen la llengua que utilitzen perquè escriuen allò que encara no ha estat escrit i ho fan perquè els seus escrits perdurin», afirma Denis Thouard en un dels seus assaigs sobre Paul Celan. Aquesta afirmació dóna un sentit profund a totes les activitats relacionades amb la llengua i la literatura, i evidentment també amb la traducció. Com deia Rilke, cal comprendre —i ho podem llegir de nou en el text d'Elisenda Serrano sobre Vinyoli— que els versos no són sentiments, sinó experiències. La llengua flueix, es transforma, es fa més àgil i sobretot s'amplia gràcies als esforços de tots aquells que l'escriuen. Aquesta tardor us proposem un viatge a través d'aquest esforç d'ampliar l'abast de la llengua catalana que ens porta a conèixer, entre d'altres, les traduccions de Baudelaire, Benedetti, Mansfield, Söderberg o Stuart Mill. I també volem recordar amb atenció la poesia de Joan Vinyoli i Montserrat Abelló.